

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาสิ่งจูงใจของนักศึกษา ในการเลือกเรียน วิชาเอกศิลปหัตถกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานคร ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เกี่ยวกับ รายละเอียดต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถามในรูปของความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกี่ยวกับสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง การจัดลำดับที่ของสิ่งจูงใจ และค่า ร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาต่อในสาขาวิชาเอกศิลปหัตถกรรม และสิ่งจูงใจอื่น ๆ โดยนำเสนอเรียงกันตามลำดับดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละเกี่ยวกับรายละเอียดต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1	จำนวนนักศึกษารวมประกอบด้วยนักศึกษาจาก		
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา	68	34
	วิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี	66	33
	วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ	66	33
2	เพศ		
	ชาย	132	66
	หญิง	68	34

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
3	อายุ		
	น้อยกว่า 15 ปี	1	0.5
	15-17 ปี	142	71
	18-20 ปี	48	24
	20 ปีขึ้นไป	9	4.5
4	ภูมิลำเนาเดิม		
	กรุงเทพมหานคร	151	75.5
	ต่างจังหวัด	49	24.5
5	ประเภทของสถานศึกษาที่เคยศึกษา		
	โรงเรียนรัฐบาล	162	81
	(ในกรุงเทพมหานครความถี่ 135 ร้อยละ 83.33)		
	(ต่างจังหวัดความถี่ 27 ร้อยละ 16.67)		
โรงเรียนราษฎร์	38	19	
(ในกรุงเทพมหานครความถี่ 21 ร้อยละ 55.26)			
(ต่างจังหวัดความถี่ 17 ร้อยละ 44.74)			
6	ระดับของผลการเรียนก่อนศึกษาต่อ		
	ต่ำกว่า 2.00	54	27
	2.00-2.99	135	67.5
	2.99 ขึ้นไป	17	5.5

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
7	ระดับการศึกษาของบิดา ป.4 หรือต่ำกว่า ป.7 (ม.3 เดิม) หรือเทียบเท่า มศ.3 (ม.6 เดิม) หรือเทียบเท่า มศ.5 (ม.8 เดิม) หรือเทียบเท่า อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ปริญญาโท หรือเทียบเท่า	80 34 17 41 12 13 3	40 17 8.5 20.5 6 6.5 1.5
8	ระดับการศึกษาของมารดา ป.4 หรือต่ำกว่า ป.7 (ม.3 เดิม) หรือเทียบเท่า มศ.3 (ม.6 เดิม) หรือเทียบเท่า มศ.5 (ม.8 เดิม) หรือเทียบเท่า อนุปริญญา หรือเทียบเท่า ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ปริญญาโท หรือเทียบเท่า	101 36 18 27 6 11 1	50.5 18 9 13.5 3 5.5 0.5
9	อาชีพผู้ปกครอง ทำการเกษตร ค้าขาย	7 60	3.5 30

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
	รับราชการ (ครู ความถี่ 20 ร้อยละ 10) (อื่น ๆ ความถี่ 40 ร้อยละ 20)	60	30
	ทำงานบริษัทห้างร้าน	20	10
	ทำงานรัฐวิสาหกิจ	15	7.5
	รับจ้าง	29	14.5
	ธุรกิจส่วนตัว	2	1
	ไม่ได้ทำงาน	7	3.5

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาจากวิทยาลัยอาชีวศึกษา เสาวภาวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรีและวิทยาลัยศิลปหัตถกรรมกรุงเทพ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66) มีอายุอยู่ระหว่าง 15-17 ปี (ร้อยละ 71) มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพมหานคร (ร้อยละ 75.5) ประเภทของสถานศึกษาที่เคยศึกษา เป็นโรงเรียนรัฐบาล (ร้อยละ 81) มีระดับผลการเรียนก่อนศึกษาต่อ (ม.3) ระหว่าง 2.00-2.99 (ร้อยละ 67.5) ระดับการศึกษาของบิดา ป.4 หรือต่ำกว่า (ร้อยละ 40) ระดับการศึกษาของมารดา ป.4 หรือต่ำกว่า (ร้อยละ 50.5) อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ค้าขายและรับราชการ (ร้อยละ 30)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับที่ของสิ่งจูงใจด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลือกเรียน วิชาเอกศิลปหัตถกรรมแต่ละด้าน

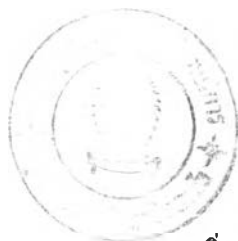
สิ่งจูงใจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ลำดับที่
1. ด้านความรัก ความสนใจและความถนัด ในสาขาวิชาศิลปหัตถกรรม	4.12	0.99	1
2. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.34	1.29	4
3. ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอนาคต	3.62	1.05	3
4. ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง	3.65	1.05	2
5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.23	1.38	6
6. ด้านความจำเป็นทางประการ	2.24	1.28	5
เฉลี่ยรวม	3.11	1.40	

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจของนักศึกษาที่มีผลต่อการเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม ที่มีอิทธิพลสูงสุดเป็นอันดับ 1 คือ ด้านความรัก ความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาศิลปหัตถกรรม และสิ่งจูงใจที่มีอิทธิพลต่ำสุดเป็นอันดับสุดท้าย คือ สิ่งจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งจูงใจด้านความรัก ความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาชั้นศิลป์หัตถกรรม

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. ชอบทำงานเกี่ยวกับศิลปะ	4.46	0.72
2. รักและชอบอาชีพช่างศิลป์หัตถกรรม	4.22	0.85
3. ชอบเรียนวิชาศิลป์หัตถกรรม	4.30	0.89
4. มีความถนัดทางศิลปะจากสถานศึกษาเดิม	3.49	1.16
5. รักและสนใจวิชาศิลปะมากที่สุด	4.45	0.80
6. เคยทำคะแนนวิชาศิลปะ ได้ดีมาก่อน	3.84	1.05
เฉลี่ยรวม	4.12	0.99

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านความรัก ความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาชั้นศิลป์หัตถกรรม มีผลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีตัวแปรย่อยทุกตัวแปรอยู่ในระดับมาก ตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดคือ ชอบทำงานเกี่ยวกับศิลปะ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.72)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสิ่งจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัว

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. เห็นว่าเป็นวิชาที่เรียนง่าย	2.75	1.14
2. เรียนจบแล้วหางานทำง่าย	3.05	1.11
3. ใช้ทุนในการเรียนน้อย	2.38	1.20
4. มีความใฝ่ฝันที่จะ เข้ามาศึกษาด้านศิลปหัตถกรรม	4.03	1.10
5. ต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะและเทคนิคขั้นสูง	3.85	1.02
6. ชอบอาชีพที่ต้อง ใช้ทักษะอย่างหนัก แต่มีผลงานน่าภูมิใจ	3.99	1.11
เฉลี่ยรวม	3.34	1.29

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีผลต่อการเลือกเรียน วิชาเอกศิลปหัตถกรรม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีตัวแปรย่อยอยู่ในระดับต่าง ๆ กันถึง 3 ระดับ คือ ระดับมาก ปานกลาง และน้อย ตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมากคือ มีความ ใฝ่ฝันที่จะ เข้ามาศึกษาด้านศิลปหัตถกรรม ($\bar{X}=4.03$, S.D.=1.10) ส่วนตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ย น้อยที่สุด อยู่ในระดับน้อยคือ ใช้ทุนในการเรียนน้อย ($\bar{X}=2.38$, S.D.=1.20)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสิ่งจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า
ในอาชีพ

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. เห็นว่าผู้ประกอบการอาชีพช่างศิลปหัตถกรรมมีรายได้สูง	3.48	0.97
2. เห็นว่าความรู้ทางสาขาศิลปหัตถกรรมช่วยให้หางาน ได้หลายทาง	3.71	0.94
3. อยากมีอาชีพเป็นช่างศิลปหัตถกรรมเพราะเห็นว่า ดีเด่นกว่าอาชีพอื่น	3.15	1.07
4. เห็นว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง	3.02	1.02
5. เห็นว่าสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้นในหลายสถาบัน	3.44	1.05
6. เห็นว่าด้านการศึกษาและการงานมีทาง ก้าวหน้าต่อไปได้ง่าย	3.60	1.07
7. เห็นว่ามีทางหารรายได้พิเศษได้ง่าย	4.06	0.96
8. เห็นว่าอาชีพด้านศิลปหัตถกรรมมีความก้าวหน้ารวดเร็ว	3.62	0.98
9. เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.93	0.97
10. เห็นว่าอาชีพช่างศิลปหัตถกรรม มีความจำเป็นต่อทุกหน่วย งานทั้งปัจจุบันและอนาคต	4.23	0.85
เฉลี่ยรวม	3.62	1.05

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านความมั่นคง และความก้าวหน้าในอาชีพมีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยของตัวแปรย่อยอยู่ในระดับมาก

และระดับกลาง ตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 2,6,7,8,9 และ 10 และ ในระดับปานกลางคือ ข้อ 1,3,4, และ 5 ตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดคือเห็นว่า อาชีพช่างศิลป์ หัตถกรรมมีความจำเป็นต่อทุกหน่วยงาน ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ($\bar{X}=4.23$, S.D.=0.85) ส่วนตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือเห็นว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง ($\bar{X}=3.02$, S.D.=1.02) อย่างไรก็ตาม ตัวแปรย่อยข้อนี้ยังถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาพอสมควร เพราะอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสิ่งจูงใจด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. เป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	3.24	0.99
2. เป็นอาชีพที่เข้ากับสังคมต่าง ๆ ได้ง่าย	3.52	1.02
3. เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมว่าเหมาะกับผู้ที่ฝีมือ และมีความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล	4.02	0.96
4. เป็นอาชีพที่อาจทำชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.83	1.05
เฉลี่ยรวม	3.65	1.05

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีผลต่อการเลือกเรียน วิชาเอกศิลปหัตถกรรม ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีตัวแปรย่อยอยู่ในระดับมาก และระดับปานกลาง ตัวแปรย่อยที่อยู่ในระดับมาก คือ ข้อ 2,3,4 ส่วนตัวแปรย่อยที่อยู่ในระดับปานกลาง คือข้อ 1 ตัวแปรย่อยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการเลือกเรียนของนักศึกษาคือเห็นว่า เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคม ว่าเหมาะสมกับผู้ที่มีฝีมือ และมีความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.96) ส่วนตัวแปรย่อยที่อยู่ในอันดับต่ำสุดคือเป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 0.99) แต่อย่างไรก็ตาม ยังถือว่า มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนของนักศึกษานอสมควรร เพราะอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสิ่งจูงใจในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. เลือกเรียนด้วยตนเอง โดยไม่อาศัยคำแนะนำจากใครเลย	3.50	1.32
2. เลือกเพราะบิดา มารดา เป็นผู้แนะนำและต้องการให้เลือก	1.84	1.18
3. เลือกตามพี่น้องหรือญาติ	1.73	1.12
4. เลือกเพราะได้รับคำแนะนำจากครูบางท่าน	2.31	1.32
5. เลือกตามเพื่อน ๆ	1.47	0.83
6. เลือกเพราะผู้ปกครองที่มีใช้บิดามารดาเป็นผู้ต้องการให้เลือก	1.62	1.06
7. เลือกเพราะต้องการให้เป็นแบบอย่างแก่พี่น้องหรือญาติรุ่นน้อง	1.92	1.25
8. เลือกเพราะมีความนิยมชมชอบและประทับใจบุคคลบางคนประกอบอาชีพนี้	3.63	1.15
9. เลือกเพราะมีความเห็นว่าคนส่วนมากเลือกอาชีพนี้	2.03	1.09
เฉลี่ยรวม	2.23	1.38

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีผลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม อยู่ในระดับน้อย โดยมีตัวแปรย่อยของสิ่งจูงใจด้านนี้ อยู่ในระดับต่าง ๆ กัน คือ ระดับมาก ได้แก่ข้อ 8 ระดับปานกลาง ได้แก่ข้อ 1 ระดับน้อย ได้แก่ข้อ 2,3,4,6,7 และระดับน้อยที่สุดคือข้อ 5 ตัวแปรย่อยของสิ่งจูงใจด้านนี้ที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดคือ เลือกเรียนเพราะมีความนิยมชมชอบ และประทับใจบุคคลที่ประกอบอาชีพนี้ ($\bar{X} = 3.63$, S.D. = 1.15) ตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุดคือเลือกตามเพื่อน ๆ ($\bar{X} = 1.47$, S.D. = 0.83)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสิ่งจูงใจในด้าน ความจำเป็นบางประการ

รายการ	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.
1. ไม่สามารถเข้าเรียนต่อในสาขาอื่นได้	1.85	1.10
2. ไม่มีทุนทรัพย์ที่จะเรียนสาขาอื่น ในสถาบันอื่น ๆ	1.91	1.08
3. ไม่มีสาขาวิชาที่ต้องการเลือกในสถานศึกษาของท่าน หรือสถานศึกษาที่ใกล้เคียง	2.22	1.35
4. ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่เสี่ยงอันตรายและมีควม ปลอดภัยพอสมควร	2.80	1.27
5. ต้องการเรียนจบเพื่อไปประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด	2.97	1.30
6. เกรงว่าถ้าเลือกสาขาวิชาอื่นจะสอบแข่งขันไม่ได้	2.64	1.24
7. ขาดผู้สนับสนุนให้เลือกเรียนสาขาวิชาอื่น	1.97	1.13
8. มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่บิดา มารดา หรือบรรพบุรุษ เคยประกอบกันมา	1.73	1.12
เฉลี่ยรวม	2.24	1.28

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจด้านความจำเป็นบางประการ มีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม อยู่ในระดับน้อย โดยมีตัวแปรย่อยของสิ่งจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ข้อ 4,5 และ 6 และตัวแปรย่อยที่อยู่ในระดับน้อยได้แก่ข้อ 1,2,3,7 และ 8 ตัวแปรย่อยของสิ่งจูงใจด้านนี้มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ต้องการเรียนจบเพื่อไปประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 1.30) ส่วนตัวแปรย่อยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ต้องการประกอบอาชีพที่บิดามารดาและบรรพบุรุษเคยประกอบกันมา ($\bar{X} = 1.73$, S.D. = 1.12)

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจด้าน
ความรัก ความสนใจและความถนัดในสาขาวิชาชั้นศิลปหัตถกรรมตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที"
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t-test
1. ชอบทำงานเกี่ยวกับศิลปะ	4.43	0.74	4.51	0.68	0.72
2. รักและชอบอาชีพช่างศิลปหัตถกรรม	4.27	0.81	4.12	0.92	0.19
3. ชอบเรียนวิชาศิลปหัตถกรรม	4.13	0.86	4.26	0.95	0.38
4. มีความถนัดทางศิลปะจากสถานศึกษาเดิม	3.52	1.11	3.44	1.27	0.44
5. รักและสนใจวิชาศิลปะมากที่สุด	4.42	0.81	4.50	0.80	0.63
6. เคยทำคะแนนวิชาศิลปะได้ดีมาก่อน	3.79	1.03	3.92	1.08	0.82
เฉลี่ยรวม	4.12	0.96	4.12	1.03	0

$P^* < .05$

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ความรัก ความสนใจและความถนัดของนักศึกษาชาย
และหญิง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจ
ด้านความคิดเห็นส่วนตัวตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที"
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t-test
1. เห็นว่าเป็นวิชาที่เรียนง่าย	2.81	1.11	2.61	1.19	1.14
2. เรียนจนแล้วทำงานทำง่าย	3.03	1.03	3.08	1.26	0.28
3. ใช้ทุนในการเรียนน้อย	2.48	1.16	2.17	1.26	1.67
4. มีความใฝ่ฝันที่จะเข้ามาศึกษาด้านศิลป หัตถกรรม	3.99	1.20	4.10	0.90	0.73
5. ต้องการประกอบอาชีพที่ใช้ทักษะและเทคนิค ขั้นสูง	3.87	1.02	3.80	1.01	0.40
6. ชอบอาชีพที่ต้องใช้ทักษะอย่างหนัก แต่มี ผลงานน่าภูมิใจ	3.90	1.15	4.17	1.02	1.71
เฉลี่ยรวม	3.35	1.26	3.32	1.34	0.28

$P^* < .05$

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นส่วนตัวของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง
ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจ
ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที" t-test
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. เห็นว่าผู้ประกอบอาชีพช่างศิลปหัตถกรรมมีรายได้สูง	3.37	0.92	3.67	1.05	1.96
2. เห็นว่าความรู้ทางสาขาศิลปหัตถกรรม ช่วยให้ทำงานได้หลายทาง	3.64	0.94	3.85	0.95	1.47
3. อยากมีอาชีพเป็นช่างศิลปหัตถกรรมเพราะเห็นว่า ดีเด่นกว่าอาชีพอื่น	3.21	0.99	3.04	1.20	0.99
4. เห็นว่าเป็นอาชีพที่มั่นคง	3.04	1.02	2.97	1.02	0.48
5. เห็นว่าสามารถเรียนต่อระดับสูงขึ้น ในหลายสถาบัน	3.42	1.03	3.48	1.09	0.37
6. เห็นว่าด้านการศึกษาและการงานมีทางก้าวหน้า ต่อไปได้ง่าย	3.54	1.04	3.70	1.13	0.97
7. เห็นว่ามีทางหารรายได้พิเศษได้ง่าย	4.00	1.02	4.17	0.82	1.25
8. เห็นว่าอาชีพด้านศิลปหัตถกรรมมีความก้าวหน้าเร็ว	3.61	0.95	3.63	1.03	0.12
9. เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	3.96	0.95	3.88	1.01	0.53
10. เห็นว่าอาชีพช่างศิลปหัตถกรรม มีความจำเป็นต่อ ทุกหน่วยงานทั้งปัจจุบันและอนาคต	4.15	0.93	4.39	0.65	2.16*
เฉลี่ยรวม	3.59	1.03	3.68	1.08	1.16

$P^* < .05$

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า สิ่งจูงใจในด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพ
ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามสิ่งจูงใจด้านนี้มีตัวแปรย่อยข้อ 10
ที่ความคิดเห็นของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจ
ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียงตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที"
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t-test
1. เป็นอาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	3.22	0.95	3.29	1.06	0.48
2. เป็นอาชีพที่เข้ากับสังคมต่าง ๆ ได้ง่าย	3.53	1.00	3.50	1.07	0.24
3. เป็นอาชีพที่ได้รับการยกย่องจากสังคมว่า เหมาะสมกับผู้ที่ฝีมือ และมีความสามารถ พิเศษเฉพาะบุคคล	3.91	0.98	4.22	0.89	2.20*
4. เป็นอาชีพที่อาจทำชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และวงศ์ตระกูล	3.79	1.05	3.89	1.06	0.64
เฉลี่ยรวม	3.61	0.13	3.72	1.08	1.39

$P^* < .05$

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจด้านความมีเกียรติยศ
ชื่อเสียง ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีสิ่งจูงใจด้านนี้ของตัวแปรย่อยส่วนมากไม่แตกต่างกัน
อย่างไรก็ตามสิ่งจูงใจด้านนี้ตัวแปรย่อยข้อ 3 ที่ความคิดเห็นของนักศึกษาชายและหญิงแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที"
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	t-test
1. เลือกเรียนด้วยตนเองโดยไม่อาศัย คำแนะนำจากใครเลย	3.65	1.24	3.22	1.43	2.10*
2. เลือกเพราะบิดา มารดา เป็นผู้แนะนำ และต้องการให้เลือก	1.78	1.21	1.95	1.28	0.95
3. เลือกตามพี่น้องหรือญาติ	1.79	1.19	1.60	0.97	1.21
4. เลือกเพราะได้รับคำแนะนำจากครูบางท่าน	2.31	1.29	2.30	1.38	0.01
5. เลือกตามเพื่อน ๆ	1.45	0.80	1.50	0.88	0.35
6. เลือกเพราะผู้ปกครองที่มีใช้บิดามารดา เป็นผู้ต้องการให้เลือก	1.66	1.11	1.54	0.98	0.80
7. เลือกเพราะต้องการให้เป็นแบบอย่างแก่ น้องหรือญาติรุ่นน้อง	1.88	1.22	2.00	1.31	0.59
8. เลือกเพราะมีความนิยมชมชอบและ ประทับใจบุคคลบางคนประกอบอาชีพนี้	3.69	1.05	3.50	1.32	1.06
9. เลือกเพราะมีความเห็นว่าคนส่วนมาก เลือกอาชีพนี้	2.11	1.06	1.88	1.15	1.38
เฉลี่ยรวม	2.26	1.37	2.16	1.38	1.36

$P^* < .05$

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีสิ่งจูงใจด้านนี้ของตัวแปรย่อยส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรย่อยข้อ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า "ที" ของสิ่งจูงใจ
ด้านความจำเป็นบางประการตามเพศ

รายการ	นักศึกษาชาย		นักศึกษาหญิง		ค่า"ที"
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ไม่สามารถเข้าเรียนต่อในสาขาอื่นได้	1.87	1.05	1.80	1.18	0.41
2. ไม่มีทุนทรัพย์ที่จะเรียนสาขาอื่น ใน สถาบันอื่น ๆ	2.04	1.09	1.66	1.03	2.44*
3. ไม่มีสาขาวิชาที่ต้องการเลือกในสถาน ศึกษาของท่านหรือสถานศึกษาที่ใกล้เคียง	2.35	1.39	1.97	1.23	1.99*
4. ต้องการประกอบอาชีพที่ไม่เสี่ยงอันตราย และมีความปลอดภัยพอสมควร	2.84	1.31	2.76	1.24	0.35
5. ต้องการเรียนจบเพื่อไปประกอบอาชีพ ให้เร็วที่สุด	2.41	1.14	3.26	1.29	4.75*
6. เกรงว่าถ้าเลือกสาขาวิชาอื่นจะสอบ แข่งขันไม่ได้	3.22	1.28	2.34	1.11	4.76*
7. ชาคู่สนับสนุนให้เลือกรเรียนสาขาวิชาอื่น	2.11	1.27	1.89	1.05	1.24
8. มีความต้องการที่จะประกอบอาชีพที่บิดา มารดา หรือบรรพบุรุษ เคยประกอบกันมา	1.89	1.16	1.65	1.09	1.44
เฉลี่ยรวม	2.28	1.27	2.20	1.28	1.16

P* < .05

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งจูงใจด้านความจำเป็นบางประการ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีสิ่งจูงใจด้านนี้ของตัวแปรย่อยข้อ 1, 4, 7 และ 8 ไม่แตกต่างกัน ส่วนตัวแปรย่อยข้อ 2, 3, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ค่าร้อยละเกี่ยวกับความคิดเห็นในการศึกษาต่อในสาขาวิชาเอกศิลปหัตถกรรมและ
สิ่งจูงใจอื่น ๆ

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
1	สิ่งจูงใจอื่น ๆ		
	สะดวกในการเดินทางมาเรียน	5	2.5
	ไม่มีสิ่งจูงใจอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาในตอนที่ 2	195	97.5
2	การเปลี่ยนไปเรียนวิชาชีพอื่น		
	ต้องการเปลี่ยนไปเรียนวิชาชีพอื่น	8	4
	ไม่ต้องการเปลี่ยน	192	96
3	สาขาที่ต้องการเปลี่ยนไปศึกษา		
	ช่างอุตสาหกรรม (ความถี่ 3 ร้อยละ 37.5)		
	พาณิชย์การ (ความถี่ 3 ร้อยละ 37.5)		
	ทหาร (ความถี่ 1 ร้อยละ 12.5)		
	สายสามัญ (ความถี่ 1 ร้อยละ 12.5)		
4	การเลือกเรียนสาขาศิลปหัตถกรรม ถ้าไม่มีอุปสรรคใด ๆ		
	ไม่ว่าด้านเศรษฐกิจ สติปัญญา หรืออุปสรรคอื่น ๆ		
	เลือกเรียน	193	96.5
	ไม่เลือกเรียน	7	3.5

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
5	ความจำเป็นที่ต้องอาศัยครูแนะแนวทางการศึกษาต่อ		
	มีความจำเป็นมาก	152	76
	มีความจำเป็นปานกลาง	41	20.5
	มีความจำเป็นน้อย	7	3.5
6	ความเห็นเกี่ยวกับข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาชั้นศิลป์		
	หัตถกรรมควรจะเน้นในด้าน		
	ความรู้ทฤษฎีศิลปหัตถกรรม	45	22.5
	ความรู้ปฏิบัติศิลปหัตถกรรม	117	58.5
	ความรู้สามัญ	10	5
	ทั้งทฤษฎี ปฏิบัติ และสามัญ เท่าๆ กัน	28	14
7	ปัญหาในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาชั้น		
	ขาดความรู้ทฤษฎีศิลปะ	96	48
	ขาดทักษะในการปฏิบัติ	96	48
	ผู้ปกครองไม่สนับสนุน	18	9
8	ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาในการสอบคัดเลือก		
	นักศึกษาควรศึกษาทฤษฎีศิลปะมาอย่างดี	86	43
	นักศึกษาควรฝึกฝนฝีมือให้มีความชำนาญ	96	48
	นักศึกษาควรแสดงความสามารถให้ผู้ปกครองยอมรับ ในความสำคัญของวิชาชั้น	18	9

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ความถี่	ร้อยละ
9	ความคิดเห็นและข้อสังเกตอื่น ๆ เกี่ยวกับสิ่งจูงใจของ นักศึกษาในการเลือกเรียนวิชาเอกศิลปหัตถกรรม	0	0

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งจูงใจอื่น ๆ ส่วนมากไม่มีสิ่งจูงใจอื่น ๆ นอกเหนือจากที่กล่าวมาในตอนที่ 2 (ร้อยละ 97.5) การเปลี่ยนไปเรียนวิชาอื่น นักศึกษาส่วนมากไม่ต้องการเปลี่ยนไปเรียนวิชาอื่น (ร้อยละ 96) สาขาวิชาที่ต้องการเปลี่ยนไปศึกษาคือ ช่างอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม (ร้อยละ 1.5) การเลือกเรียนสาขาศิลปหัตถกรรม ถ้าไม่มีอุปสรรคใด ๆ ไม่ว่าจะด้านเศรษฐกิจ สติปัญญา หรืออุปสรรคอื่น ๆ นักศึกษาส่วนมากก็เลือกเรียนสาขาวิชานี้ (ร้อยละ 96.5) ครูแนะแนวมีความจำเป็นมาก (ร้อยละ 76) นักศึกษามีความเห็นที่ข้อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาวิชาชีพศิลปหัตถกรรมควรเน้นความรู้ด้านปฏิบัติศิลปหัตถกรรม (ร้อยละ 58.5) ปัญหาในการสอบคัดเลือกคือปัญหาในการขาดทักษะในการปฏิบัติงาน (ร้อยละ 48) และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการแก้ปัญหาคือ นักศึกษาควรฝึกฝนฝีมือให้มีความชำนาญ (ร้อยละ 48)